

Република Србија
КОМИСИЈА ЗА ЗАШТИТУ
КОНКУРЕНЦИЈЕ
Број: 4/0- 02-328/2012-9
Датум: 02.11.2012 године
Београд

Савет Комисије за заштиту конкуренције, на основу члана 22. став 2. Закона о заштити конкуренције („Службени гласник РС” број 51/09), чл. 192. ст. 2. и чл. 251. ст. 1. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, бр. 30/2010), испитујући у вези са управним спором решење Комисије за заштиту конкуренције број: 4/0-02-328/2012-8, веза: 4/0-02-36/2010, веза: 4/0-02-361/2009, од 14.06.2012. године, а којим је изречена мера заштите конкуренције за утврђену повреду конкуренције-зобрањени споразум, у поступку покренутом по службеној дужности против Предузећа за трговину Metro Cash & Carry д.о.о. Београд, са регистрованим седиштем на адреси: Аутопут за Нови Сад бр.120, Београд, које заступа адвокат Растко Петаковић из адвокатског ортачког друштва Карановић& Николић из Београда, улица Ресавска бр. 23 и Предузећа за производњу, спољну и унутрашњу трговину, туризам и услуге INVEJ д.о.о. Београд, Александра Дубчека бр. 14, Београд-Земун, чији је правни следбеник Акционарско друштво за производњу, спољну и унутрашњу трговину, туризам и услуге, INVEJ, Београд, Земун, са регистрованим седиштем на адреси: Александра Дубчека бр.14, које заступа председник Управног одбора Станко Томовић, преко пуномоћника, адвоката Драгане М.Динић-Јотић, улица Кумановска бр. 11, Београд, на 113. седници одржаној 02.11.2012. године, донео је

РЕШЕЊЕ

I. ПОНИШТАВА СЕ решење Комисије за заштиту конкуренције број: 4/0-02-328/2012-8, веза: 4/0-02-36/2010, веза: 4/0-02-361/2009, од 14.06.2012. године због наступања застарелости одређивања мере заштите конкуренције.

II. ОВО РЕШЕЊЕ објављује се у „Службеном гласнику РС“ и на интернет страници Комисије за заштиту конкуренције.

Образложење

Пресудом Управног суда 19 У 20530/10 од 17.11.2011. године, која је Комисији за заштиту конкуренције (у даљем тексту: Комисија), достављена 12.01.2012. године, потврђено је решење Комисије број: 4/0-02-36/2010-5, веза:4/0-02-361/2009, од 26.02.2010. године, којим је, у тачки I диспозитива, утврђено да су: одредбе под тачком II-Рабат на фактури, у делу којим се утврђује „1% за дефинисање цена“, Анекса бр. 1 уз Уговор о условима трговине закљученог 11.04.2008. године (један уговор) и Уговоре закључене 29.04.2009. године (три уговора) између странака у поступку, акти којима се битно спречава и ограничава конкуренција у смислу члана 7. Закона о заштити конкуренције („Службени гласник РС“ број 79/05). У тачки II диспозитива, утврђено је да су забрањене и ништаве по самом закону одредбе Анекса уз уговоре о условима трговине, цитиране у тачки I диспозитива.

Применом одредби Закона о заштити конкуренције („Службени гласник РС“, бр. 51/09, у даљем тексту: Закон), а на основу спроведеног поступка одређивања мере заштите конкуренције за правоснажно утврђену повреду конкуренције, Савет Комисије је донео решење број: 4/0-02-328/2012-8, веза: 4/0-02-36/2010, веза: 4/0-02-361/2009, од 14.06.2012. године (у даљем тексту: решење Комисије), којим је, у ставу I диспозитива, Предузеће за трговину Metro Cash & Carry д.о.о. Београд (у даљем тексту: Metro) ослобођено обавезе плаћања новчаног износа мере заштите конкуренције за повреду конкуренције-забрањени споразум, утврђену правоснажним решењем Комисије за заштиту конкуренције број: 4/0-02-36/2010-5, веза: 4/0-02-361/2009, од 26.02.2010. године (у даљем тексту: правоснажно решење Комисије), а у ставу II диспозитива, одређена мера заштите конкуренције Акционарском друштву за производњу, спољну и унутрашњу трговину, туризам и услуге, INVEJ, Београд, Земун, Александра Дубчека бр. 14 (у даљем тексту: INVEJ) у облику обавезе плаћања новчаног износа, у року од три месеца од дана пријема решења, утврђеном у ставу IV диспозитива, на начин ближе одређен у ставу III диспозитива наведеног решења.

Против решења Комисије, INVEJ је тужбом покренуо управни спор који се у Управном суду води под бројем: 16 У 9607/12, од 25.07.2012. године. У тужби, INVEJ наводи да је Комисија у одређивању мере заштите конкуренције, поступила супротно члану 68. став 3. Закона, односно истакао је приговор наступа застарелости.

Сходно члану 68. став 3. Закона мера заштите конкуренције не може се одредити нити наплатити протеком три године од дана извршења радње или пропуштања испуњења обавезе, односно од последњег дана временског периода извршења радње која је утврђена као повреда конкуренције.

Увидом у списе предмета број: 4/0-02-36/2010 и оценом навода из тужбе којим је оспорено решење Комисије број: 4/0-02-328/2012-8 од 14.06.2012. године, Савет Комисије је оценио да је, у смислу члана 68. став 3. Закона, објективно наступила застарелост.

На основу наведеног, применом члана 251. став 1. Закона о општем управном поступку, Савет Комисије је одлучио као у ставу I. диспозитива решења.

Применом члана 40. став 1. Закона, одлучено је као у ставу II. диспозитива решења.

Упутство о правном средству:

Ово решење је коначно у управном поступку.

Против овог решења није дозвољена жалба, али се може покренути управни спор тужбом која се подноси Управном суду, у року од 30 дана од дана пријема решења.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ САВЕТА

Весна Јанковић, председник Комисије